

Landsforeningen af
Aktive BEDSTEFORÆLDRE

Postboks 17 . 2820 Gentofte . Telefon 3930 6040 . website: www.aktivebedsteforeldre.dk

Gentofte, den 6. januar 2005

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg
1240 København K

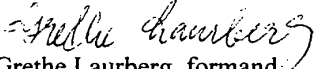
Retsudvalget
REU alm. del - Bilag 272
Offentlig

Landsforeningen af Aktive Bedsteforældre skal hermed anmode om foretræde for Folketingets Retsudvalg. Årsagen er, at vi i vort frivillige arbejde ofte støder på problemer, hvor vi mener at børns og voksnes retssikkerhed ikke tilgodeses i tilstrækkelig høj grad. Vi er dog overbeviste om, at problemerne ikke skyldes politikernes onde vilje, men at det kan være vanskeligt at udforme en lovgivning, som yder alle retfærdighed.

Vi er bevidste om, at LaABs frivillige arbejde primært henhører under Sociallovgivningen, men vi beskæftiger os tillige med emner som berører Justitsministeriet.

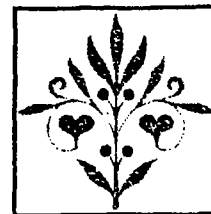
Vi tillader os at vedlægge materiale om LaAB, ligesom De, til en hver tid, er velkomne til at kontakte formanden for yderligere oplysninger.

Med venlig hilsen

Grethe Laurberg, formand

Landsforeningen af **Aktive BEDSTEFORÆLDRE**

Postboks 17 . 2820 Gentofte . Telefon 3930 6040 . website: www.aktivebedsteforeldre.dk

Gentofte, den 19. december 2004

NYHEDSBREV

Kære medlemmer

Hermed følger det sidste nyhedsbrev for i år. Vi har haft en rigtig pæn medlemsfremgang. Det er sørgeligt, at der er et stort behov for LaAB.

Esbjergsagen – igen!

Nu kunne man tro, at bedsteforældrene fra Fredericia – efter den meget klare dom – fik fred til at opdrage deres barnebarn. Det ville ligeledes være oplagt at tro, at Esbjerg Kommune har lært bare en lille smule. Men nu skal I høre, hvordan sidstnævnte kommune hjemgiver børn på til bedsteforældre. Barnet på 3 år, havde som bekendt været anbragt i en fremmed familiepleje i 2 år og dermed også knyttet sig til plejeforældrene. Alligevel er hjemgivelsesforløbet som følger:

Fredag den 5. nov.: Bedsteforældrene har møde med Esbjerg Kommune, hvor de får besked om, at de kan få barnet på besøg nogle få timer inden endelig hjemgivelse. Læg venligst mærke til, at der ikke var tale om forhandling, men et diktat.

Mandag den 8. nov.: Plejeforældrene får besked om at plejeforholdet ophører.

Onsdag den 10. nov.: Barnebarnet på besøg hos bedsteforældrene i få timer på trods af, at de havde bedt om flere timer og meget gerne mindst en overnatning.

Fredag den 12. nov.: Barnet hjemgives – dog uden sin seng, som Esbjerg Kommune mener er deres!! Tænk – hvor naiv en formand I har – for jeg troede, at det var *bar-
nets* seng. Derudover har bedsteforældrene måttet kæmpe for, at farmor kunne få et halvt års plejeorlov. **Det er sådan man udøver børnepolitik i dagens Danmark!!!** Det er sjældent, at jeg er grov, men her mener jeg, at Esbjerg Kommune har handlet svinsk over for både bedsteforældre, plejeforældre og ikke mindst over for den lille pige.

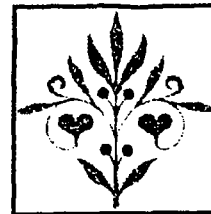
Høring af børn

I ved alle, at børn skal høres i både skilsmisse- og anbringelsessager. Det bliver børn som regel også, men det store problem er, at socialforvaltningerne ikke *respekterer* børnenes udtalelser. Her er Statsamtene langt bedre, og det er svært at forstå, at anbragte børn ikke har samme rettigheder. Jeg har utallige eksempler, også på at børnene bliver så desperate, at de begynder at forhandle med den tilsynsførende. Det er helt grotesk. Vi taler altså om store børn på 10-12 år – børn som godt ved, hvad de vil. Det er et emne, som jeg vil tage op med ministeren. Jeg ved godt, at ministeren har store forventninger om, at det bliver bedre med anbringelsesreformen. Problemet er bare – jeg tror ikke på det!

Landsforeningen af **Aktive BEDSTEFORÆLDRE**

Postboks 17 . 2820 Gentofte . Telefon 3930 6040 . website: www.aktivebedsteforeldre.dk

Tjens Amts Avis 14.07.04
Tjens Skiftst. 21.07.04

Gentofte, den 11. juli 2004

VRED FORMAND UNDRER SIG

Slægtsanbringelser: Jeg tror, de fleste kan huske Camilla-sagen, hvor Odense Kommune gjorde et barn fortræd. På trods heraf, ser det ikke ud, som om behandlerindustrien har lært spor af de dårlige erfaringer. Beviset er, at der stadig dukker lignende sager op i medierne – senest har vi hørt om et langelandsk bedsteforældrepars trængsler med Broby Kommune. Det er desværre ikke første gang, Landsforeningen af Aktive Bedsteforældre (LaAB) hører dårligt nyt om Broby Kommunes håndtering af anbringelsessager. Det kunne derfor tyde på, at især kommunens familieafdeling har behov for råd og vejledning. LaAB gerne stiller sin ekspertise til rådighed for medarbejderne i, hvorledes man håndterer slægtsanbringelser.

Selv om Anbringelsesreformen lægger op til lettere adgang til slægtsanbringelser, er budskabet åbenbart ikke nået ud til alle kommuner. Jeg er bange for, at der er lang vej igen, bla.fordi kommunerne har frit spil pga. selvforvaltning, men også fordi jeg noterer mig, at der i Anbringelsesreformens forligsskitse står følgende passus: "Der går nok nogen tid, inden holdningsændringen slår igennem hos sagsbehandlere". Så er det, man undrer sig, og spørger sig selv: "Skal lovløsheden råde indtil da, eller gælder lovgivningen for alle – herunder også socialforvaltningerne"?

Sagsbehandlere gør sig mange bekymringer og postulerer samtidigt adskillige problemstillinger, som LaAB ikke kender til. Lad mig blot nævne et par enkelte mantraer fra den kant:

De voksne får vanskeligt ved at fordele rollerne, så bedsteforældrene 'risikerer' at blive forældre til barnet..

Barnet 'risikerer' at komme følelsesmæssigt i klemme.

Bedsteforældrene kan ikke sætte grænser for de biologiske forældre..

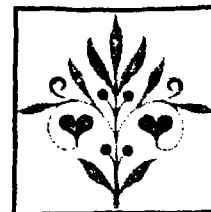
Ovenstående er, i heldigste fald, formodninger som familien har mulighed for at tilbagevise. I uheldigste fald opstår der direkte usandheder om familien – usandheder, som efterhånden bliver fortolket, som den eviggyldige sandhed, når blot de har været nævnt tilstrækkeligt mange gange. Dermed kan forvaltningen have sit på det tørre og dermed også alibiet i orden, alt imens borgeren føler sig mere og mere magtesløs. Det er desværre ganske omkostnings- og ansvarsfrit for myndighederne at handle, som de gør, og at der ikke findes ankemuligheder, gør ikke situationen eller retssikkerheden bedre for borgeren

© 2004 Grethe Laurberg

Landsformand Grethe Laurberg

Landsforeningen af **Aktive BEDSTEFORÆLDRE**

Postboks 17 . 2820 Gentofte . Telefon 3930 6040 . website: www.aktivebedsteforeldre.dk

Bedsteforældre-Bladet 14.12.03
Tøjens Skiftet 26.12.03

Kronik

Gentofte, den 19. november 2003

FAMILIEN – EN RESSOURCE

I løbet af efteråret har de to landsdækkende tv-kanaler vist flere udsendelser om tvangs-fjernelser og om anbragte børns livsbetingelser. Senest TV2 med "Systemets Børn" den 17. november. Her fortæller 2 tidligere anbragte børn, som nu er voksne, om den magtesløshed og forladthedsfølelse - og ikke mindst rodløshed, som de hele livet har været præget af - og stadig lider under.

Samtidigt er politikerne ved at falde over hinanden med bud på hvordan samfundet kan mindske udgifterne til anbringelser. Jeg er formand i en forening, hvor vi arbejder på at få myndighederne til, i højere grad, at foretrække den nære familie, evt. bedsteforældre, når et barn skal anbringes uden for hjemmet. Jeg mener, at fordelene ved en slægtsanbringelse langt overstiger evt. problemer. Bedsteforældre, eller andre slægtninge vil netop kun-ne give barnet den kontinuitet og tryghed, som socialforvaltningen altid omtaler i handleplanerne. Dermed undgår barnet at blive kastebold i systemet - det er ikke usæd-vanligt, at et anbragt barn skifter opholdssted helt op til 8 gange i løbet af barndom-men. Desuden vil barnet opleve ægte kærlighed hos familien og dermed slippe for at bli-ve overladt til "købt" kærlighed og omsorg. Dertil kan lægges, at det rent samfundsøkonomisk er en langt billigere løsning. I øjeblikket koster anbringelserne 7,4 mia. kr.om året. Undersøgelser fra udlandet viser desuden, at en såkaldt familieanbringelse er langt mere skånsom for barnet, end en fremmed plejefamilie. Slægtsanbragte børn i udlandet har la-vere risiko for at ende i både kriminalitet og misbrug, end offentligt anbragte børn. Når vi samtidigt ved, at 80% af de indsatte i danske fængsler er tidligere anbragte børn, mener jeg ikke, at de sociale myndigheder har haft en særlig heldig hånd med anbringelser de seneste 30 år?

Et af socialforvaltningernes mange argumenter imod slægtsanbringelser er bl.a., at bedsteforældrene er for gamle. Et argument som jeg har svært ved at forstå, al den stund, at politikerne ivrigt opfordrer den ældre generation til at blive længere tid på arbejdsmarkedet. Hvis man, i moden alder, er i stand til at omstille sig til et arbejdsmarked i stadig forandring - så er man vel også i stand til at omstille sig til at tage sig af sit barnebarn? Dette gælder også, hvis barnet har særlige behov.

© Copyright Grethe Laurberg

Side 1 af 2

Fredag, den 20. august 2004

PRESSEMEDDELELSE

Målbare og objektive kriterier ved slægtsanbringelser

I forbindelse med Anbringelsesreformen lægger politikerne op til, at det skal være lettere at opnå plejetilladelse inden for familien, når et barn ikke længere kan bo hos forældrene. Desuden ønsker næsten samtlige partier i Folketinget at inddrage barnets netværk (familie) til gavn for barnet. Desværre må Landsforeningen af Aktive Bedsteforældre (LaAB) konstatere, at den enkelte sagsbehandler i kommunernes socialforvaltninger ikke følger politikernes intentioner i samme takt.

LaAB får mange henvendelser fra både bedsteforældre og andre nære slægtninge, som fortæller om sagsbehandlerens mistænkeliggørelse og frit opfundne problemstillinger i de konkrete familier. Derfor foreslår LaAB at ændre lovgivningen, så kommunerne, i fremtiden, skal anvende **objektive og målbare kriterier** såsom:

Alder: Der må maksimalt være 55 år mellem barnet og den yngste slægtning.

Helbred: Ansøger må ikke have livstruende sygdomme eller misbrug.

Boligforhold: Ansøger skal have egnet bolig, barnet skal have eget værelse.

Såfremt socialforvaltningen mener, der er yderligere problemer i familien, som umuliggør en plejetilladelse, skal myndighederne kunne *bevise*, at dette er tilfældet. Dvs. at bevisbyrden ligger hos socialforvaltningen, og ikke, som nu, hos ansøger.

Ovennævnte kriterier skal, i undersøgelsesfasen, formidles til ansøger(e) på en måde, så ansøger får indblik i egne ressourcer, og dermed *selv* bliver i stand til at tage stilling til, om han/hun kan/vil påtage sig opgaven.

Den nye ansøgningsmodel vil forenkle og forbedre proceduren for både ansøger og ikke mindst for sagsbehandler, og samtidigt vil familien slippe for følelsen af 'kommunal omklamring' og umyndighedsgørelse. Samtidigt vil det give en mere ensartet sagsbehandling, da det, i dag, er helt op til den enkelte sagsbehandler, om der kan tildeles plejetilladelse.

LaAB er helt på det rene med, at de sociale myndigheder vil være uenige med os i den nye fremgangsmåde. Modellen fungerer dog fint ved adoptionsansøgninger, og vi mener derfor også, at den kan bruges i denne sammenhæng – måske med enkelte justeringer.

Grethe Laurberg, formand
Ann Kochen, supervisor

Landsforeningen af Aktive Bedsteforældre
Postboks 17, 2820 Gentofte